

ВІДГУК

доктора юридичних наук, професора

Віхляєва Михайла Юрійовича

на дисертацію Платонова Ігоря Миколайовича на тему

«Адміністративно-правові основи формування національної системи стійкості в Україні» на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Дисертація Платонова Ігоря Миколайовича присвячена актуальній та своєчасній для сучасної юридичної науки і практики тематиці та виконана в межах спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

В умовах триваючої повномасштабної збройної агресії російської федерації проти України, трансформації безпекового середовища, необхідності адаптації державного механізму до нових кризових викликів та одночасного забезпечення сталості функціонування системи публічного управління питання формування національної системи стійкості набувають особливого значення як для держави, так і для науки адміністративного права.

Обґрунтовуючи актуальність теми дослідження, дисертант слушно зазначає, що сучасні виклики національній безпеці потребують не лише вдосконалення військової чи безпекової компоненти державної політики, а й формування комплексної системи адміністративно-правового забезпечення стійкості державних інституцій, критичної інфраструктури, механізмів публічного адміністрування, інформаційної та цифрової безпеки, здатності держави і суспільства адаптуватися до кризових умов та відновлюватися після деструктивних впливів.

У цьому аспекті дисертація І.М. Платонова є однією з перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних наукових праць, у

якій здійснено спробу системного дослідження адміністративно-правових основ формування національної системи стійкості України з урахуванням сучасних безпекових, цифрових, організаційно-правових та євроінтеграційних процесів.

Позитивної оцінки заслуговує те, що автор не обмежується виключно аналізом чинного законодавства у сфері національної безпеки та критичної інфраструктури, а намагається сформулювати власне концептуальне бачення національної системи стійкості як комплексної адміністративно-правової конструкції, що поєднує інституційні, нормативні, функціональні та координаційні елементи.

Заслуговує на увагу наукова новизна дослідження. Зокрема, дисертантом запропоновано авторські підходи до визначення понять «стійкість», «національна стійкість», «правова стійкість», сформульовано концептуальні засади адміністративно-правового розуміння національної системи стійкості, розроблено класифікацію суб'єктів забезпечення національної системи стійкості, а також запропоновано напрями гармонізації адміністративно-правового регулювання у відповідній сфері із правом Європейського Союзу.

Окремо слід відзначити спробу автора інтегрувати проблематику національної стійкості у парадигму сучасного адміністративного права, а також обґрунтувати необхідність формування нових адміністративно-правових підходів до забезпечення функціонування держави в умовах кризових і трансформаційних процесів.

Дисертація характеризується логічною структурою та послідовністю викладення матеріалу. Автором опрацьовано значний масив нормативно-правових актів, наукових джерел, аналітичних матеріалів та сучасних наукових публікацій, що дозволило сформулювати достатньо обґрунтовані висновки та пропозиції.

Практичне значення дисертаційного дослідження полягає у можливості використання сформульованих висновків та рекомендацій у правотворчій

діяльності, подальших наукових дослідженнях, а також у процесі вдосконалення адміністративного законодавства у сфері національної безпеки, критичної інфраструктури та функціонування системи публічного адміністрування в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення України.

Разом із тим, як і будь-яке комплексне наукове дослідження, дисертація Платонова Ігоря Миколайовича не позбавлена окремих дискусійних положень та зауважень.

По-перше, у роботі значну увагу приділено категоріальному апарату дослідження та формуванню авторських дефініцій понять «стійкість», «національна стійкість», «національна система стійкості» та «правова стійкість». Водночас у деяких положеннях дисертації зазначені категорії мають доволі близький функціональний зміст, що частково ускладнює їх чітке відмежування одна від одної. У зв'язку із цим доцільним видавалося б більш детально конкретизувати, наприклад, співвідношення між поняттями «національна стійкість» як властивістю або станом та «національна система стійкості» як організаційно-правовим і функціональним механізмом її забезпечення.

По-друге, досліджуючи адміністративно-правовий статус суб'єктів національної системи стійкості, автор обґрунтовано звертає увагу на зростаючу роль приватного сектору, IT-компаній, цифрових платформ та інших недержавних суб'єктів у забезпеченні стійкості держави. Разом із тим у роботі недостатньо детально розкрито питання меж адміністративно-правового статусу таких суб'єктів, обсягу їх обов'язків, механізмів взаємодії із суб'єктами владних повноважень, а також можливих гарантій недопущення надмірного втручання держави у сферу приватної діяльності.

По-третє, окремі положення дисертації, присвячені «проактивному правотворенню», «технологічно-центричній моделі» та «мережевій стійкості», мають переважно концептуально-доктринальний характер. У зв'язку із цим окремі запропоновані напрями вдосконалення адміністративного

законодавства потребували б більш детальної конкретизації на рівні юридичної техніки, механізмів реалізації та практичного впровадження.

По-четверте, робота має виражений міждисциплінарний характер та охоплює широке коло безпекових, політичних, організаційних та цифрових аспектів проблематики стійкості. Водночас у деяких фрагментах дослідження загальнотеоретичні та безпеково-концептуальні міркування частково переважають над власне адміністративно-правовим аналізом відповідних правових механізмів.

Проте висловлені зауваження мають переважно дискусійний характер, не знижують загального позитивного враження від дисертаційного дослідження та не впливають на наукову цінність отриманих результатів.

Вищевикладене дає підстави дійти висновку, що дисертація Платонова Ігоря Миколайовича на тему «Адміністративно-правові основи формування національної системи стійкості в Україні» є завершеною самостійною науковою працею, яка за своїм змістом, рівнем наукової новизни, теоретичним та практичним значенням відповідає вимогам постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів», а її автор – Платонов Ігор Миколайович – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права
Державного вищого навчального закладу
«Ужгородський національний університет»

М.Ю. Віхляєв

М.Ю. Віхляєв
Засвідчено
УжНУ

М.Ю. Віхляєв
доц. І.